DINAMO PITEȘTI NE-A ADUS O MARE SĂTISFACȚIE:

CALIFICAREA ÎN TURUL III AL „CUPEI ORAȘELOR TÎRGURI"

ULTIMUL GOL CEL DECISIV ÎNSCRIS ÎN MINUTUL 90!

N-am trăit de mult un minut de fotbal mai *mare*, mai plin, mai emoționant, ca minutul 90 al meciului de ieri, de la Pitești...

Dinamo conducea, din minutul 59, cu 4—1. Scor confortabil, mărturie a unei superiorități nete, dar care — prin prevederea regulamentară, potrivit căreia, în caz de egalitate de goluri, punctul înscris de Toulouse valora cît două — era sinonim pentru Dinamo cu o înfrîngere: echipa calificată era, totuși, cea franceză.

A venit, însă, minutul 90.

Și, o dată cu el, GOLUL!

Și SENZAȚIONALA CALIFICARE A ECHIPEI PITEȘTENE, o calificare pe care prea puțini o mai așteptau, la un moment dat, în minutul 42, cînd lucrul de care ne temeam cel mai mult s-a întîmplat: au înscris francezii!

Era atunci 1—1 în meciul de la Pitești, 4—1 pentru Toulouse în meciul tur, sau, dacă vreți, 5—1 pentru ei, dublînd valoarea golului înscris de Vojciak.

Și totuși, Dinamo Pitești a realizat ceea ce părea imposibil. A remontat nu numai acel 0—3 de la Toulouse (care punea de la început calificarea sub semnul întrebării), dar chiar și handicapul mult mai mare în fața căruia s-a aflat la pauză. Și dinamoviștii au avut acum de realizat acest tur de forță în numai 45 de minute!

Ei bine, *admirabila putere de luptă a echipei noastre, totala sa dăruire jocului, efortul total, DE VOINȚĂ ȘI FIZIC, al celor 10 jucători*, toate acestea și-au găsit, pînă la urmă, o meritată încununare în acel gol de triumf, smuls — printr-un splendid efort colectiv — timpului care se scurgea implacabil, amenințînd să-i scoată pe piteșteni din competiție prin efectul rece al unui articol de regulament.

Dinamo Pitești s-a calificat! Cu scorul total de 5—4. Este echipa românească de comportarea căreia se leagă cele mai frumoase satisfacții ale noastre în competițiile europene din acest an. Eliminînd două echipe străine de prestigiu, F.C. Sevilla și F.C. Toulouse, Dinamo Pitești pășește acum în turul III al Cupei Orașelor Tîrguri și ne îndreptățește să-i privim cu încredere evoluția viitoare.

Un sincer BRAVO pitestenilor și antrenorilor lor, pentru felul cum au reprezentat prima acum fotbalul nostru.

UN DEBUT ÎNGRIJORĂTOR

Partida n-a început sub auspicii prea bune pentru Dinamo. Atacul piteștean nu „leagă" jocul, superioritatea teritorială a gazdelor nu e dublată de șuturi la poartă. Absența lui Tircovnicu și Naghi se resimte vădit în ansamblul jocului. Francezii fac joc închis, aruncă mingile în tușă, schițează atacuri din desfășurarea cărora ghicești mai mult intenția de a ține mingea cît mai departe de propriul careu, nu de a marca.

Iar în minutul 10 se produce eliminarea lui Ioachim Popescu și a lui Dorsini. Extremul stînga francez îi atacă violent pe fundașii noștri, iar acesta răspostează. Arbitrul îi trimite pe amîndoi la vestiar.

Decizia este, evident, în dezavantajul echipei române. De regulă, eliminarea unui fundaș (a cărui înlocuire cu un alt jucător din echipă dereglează mai multe compartimente) este o povară mai grea decît eliminarea extremului stînga.

ÎNSCRIE FUNDAȘUL DAVID!

Dinamo atacă continuu dar golul întîrzie. Se produce însă — inevitabil — în minutul 19. *Fundașul DAVID pornește în cursă pe mijlocul terenului, conducînd cu abilitate balonul printre jucătorii adverși, pătrunde în careu, driblează un ultim apărător pe punctul de la 11 metri și șutează sec, pe jos la colț: 1—0.*

Ofensiva dinamovistă continuă, speranțele în calificare cresc. Dar se rătează, se rătează... În min. 25, Giussepin respinge acrobatic un șut al lui Dobrin, în min. 30 la o șuită de ocazii provocate de o învălmășeală în careul francez, Prepurgel rătează șutul decisiv, în min. 32 Eftimie scapă în careu dar trage slab (C. Ionescu astepta, demarcat, o pasă!).

Portarul Giussepin și al 5-lea gol...

UN GOL MULT DISCUTAT

Jocul se desfășoară aproape tot timpul în terenul oaspeților. Ei nu țin „în față" decît doi-trei jucători, de care se ocupă Barbu și Ilie Stelian, așa că Radu și David (teoretic, fundași) sînt acum desăvîrșiți, practic, de obligații defensive și participă regulat la atacuri.

În minutul 42, o minge aruncată înainte de francezi ajunge la extremul dreapta Vojciak care se apropie de poartă, șutează, Coman respinge, dar VOJCIAK reia în gol: 1—1.

Un gol primit din neatenție, dintr-un elan ofensiv exagerat, dar care reduce acum timpul în care Dinamo poate obține calificarea la numai o repriză. Apărătorii dinamoviști contestă golul, acuzînd poziție de ofsaid la Vojciak; arbitrul de centru se consultă cu cel de tușă, dar nu-și schimbă decizia. În ceea ce ne privește, noi n-am văzut ofsaid în aceasta fază așa că subscriem pentru valabilitatea golului.

În orice caz, e limpede că scorul de 1—1 cu care se încheie repriza nu este just. În aceste prime 45 de minute, Toulouse n-a făcut altceva decît să practice cel mai penibil „anti-joc", aruncînd balonul din teren, trăgînd de timp la repunerile în joc de la tușă, „fundul" zeci de secunde la fiecare degajare de la poartă.

O REPRIZĂ ENTUZIASMANTĂ

După pauză, Dinamo avea un obiectiv în fața căruia orice echipă ar fi tremurat, ar fi depus — poate — armele: să înscrie patru goluri fără a primi vreunul, să învingă cu 5—1. Și piteștenii n-au dezarmat. Dimpotrivă, jocul lor s-a transformat radical în bine. Broderie de pase, care a-au zăpăcit pur și simplu pe adversari, alternată cu lansări lungi ale aripilor, șuturi viguroase la poartă, atenție în apărare, elan irezistibil.

De la început, corner după corner la poarta lui Toulouse. Apărătorii oaspeți n-au timp nici să răsufle. *În minutul 50, corner pe partea stîngă. David execută impecabil și cu o lovitură cu capul, demină de o chinogramă. DOBRIN trimite mingea în plasă: 2—1.* Jocul se desfășoară acum numai în fața careului francez. Din cauza aglomerației (permanent 14—15 jucători pe o suprafață mică), finalizarea din apropierea porții pare imposibilă sau rămîne la voia hazardului. Este tocmai ceea ce sesizează RADU. *În minutul 55, el șutează cu sete din marginea careului, balonul se duce glonț printre picioarele apărătorilor francezi, și se oprește în colțul stîng al porții, jos, lîngă bară: 3—1.* Din acest moment Dinamo întrevede calificarea și joacă — parcă — cu și mai mult avînt. *Și vine și golul al patrulea, cel mai frumos al meciului, înscris de același RADU care a expediat în colțul de sus, în dreapta, de această dată, o bombă care a uluit pentru o clipă stadionul, pentru ca apoi mîile de spectatori, entuziasmați, să izbucnească în urale: 4—1. Era minutul 59.*

EMOȚII, APOI 5—1 ȘI CALIFICAREA!

Dinamo mai are acum 31 de minute pentru un gol. Dar, acest gol apare ca cel mai greu; se va lăsa asteptat pînă-n ultimele clipe. Toulouse renunță la apărarea strictă și în min. 60, un șut al lui Gros șterge bara transversală a porții lui Coman. Dinamoviștii se văd siliți să acorde mai multă atenție apărării, totuși ei sînt cei care atacă mai viguros. În min. 64, „bomba" a lui Prepurgel pe lîngă țintă; în min. 65 șut al lui C. Ionescu, în portar; în min. 72, ratare a lui Radu — șut de la 10 m. pe lîngă poartă. Un contraatac al oaspeților îi dă ocazia lui Coman să se remarce: el plonjează salvator în picioarele lui Bernard, intrat în careu (min. 75), pentru ca după 3 minute să avem alte emoții la șutul trimis în bară de Soukhane. În următoarele minute, joc în careul francez. De două ori fundașul central Ilie Stelian este pe punctul de a marca, la cornere.

Și iată, intrăm în minutul 90. Calificarea pare compromisă...

Un atac dinamoevist pe aripa stîngă. Sînt șanse de gol, dar C. Ionescu e faultat în careu! Arbitrul acordă numai corner... Execută tot Ionescu, Momnin respinge, Barbu — aflat la 25 m. de poartă — șutează spre gol, balonul este din nou respins și — IN FINE! — Turcan îl reia, cu un șut în care a pus toată răzbunarea ocaziilor ratate, trimițîndu-l în plasă: 5—1.

CUM AU JUCAT

Coman a fost puțin solicitat. A salvat însă un gol ca și făcut, care ar fi intors soarta meciului. *Ilie Stelian* și *Barbu*, excelenți; primul mai ales, care a muncit mult și în atac. *David* și *Radu*, fără alte comentarii, cei mai buni oameni ai echipei, adevărate revelații. *Dobrin* și *Prepurgel*, activi, propulsori ai atacului, uneori însă au greșit, din grabă. *C. Ionescu* și *Turcan* au dus o luptă epuizantă cu apărătorii francezi, fiind cei mai periculoși „oameni de virf". *Eftimie*, nepus la punct cu antrenamentele, a fost util prin deplasările sale neîntrerupte. Cît despre *I. Popescu*, credem că regretul de a nu fi participat la turul de onoare făcut la sfîrșit de învingători este cea mai bună sancțiune morală pentru ieșirea de nervi care ar fi putut costa și mai mult echipa.

Toulouse n-a venit la Pitești ca să joace fotbal. N-a făcut decît să tragă de timp, să faulteze, să forțeze prin orice mijloace calificarea. Este drept însă, unele contraatacuri ale oaspeților ne-au făcut să ne dăm seama că echipa posedă jucători de clasă (Soukhane, Vojciak) și că la Toulouse Dinamo a avut într-adevăr un meci greu. Dintre apărători, cei mai buni: Monnin, Bruneton, Redin. O mențiune și portarului Giussepin.

Arbitrul italian *Fabio Conti* a avut de condus un meci greu. În prima repriză el a fost uneori depășit de misiunea ce-i revenea, dar — după pauză — arbitrajul său a fost corespunzător atît ca autoritate, cît și ca aplicare a regulilor de joc.

Radu URZICEANU

Stadionul „1 Mai"
Timp frumos, teren bun
Spectatori: 15.000

AU MARCAT în ordine: **David** (min. 19), **Vojciak** (min. 42), **Dobrin** (min. 50), **Radu** (min. 55 și 59), **Turcan** (min 90).

DINAMO: Coman — I. Popescu, Barbu, Ilie Stelian, David — Dobrin, Prepurgel — C. Ionescu, Eftimie, Turcan, Radu.

TOULOUSE: Giussepin — Turraud, Monnin, Redin, Cros, Richard, Bruneton, Vojciak, Bernard, Soukhane, Dorsini.

ARBITRI: **F. Conti**, la tușe: A. Varengo și A. Picasso (Italia).

Raport de cornere: 16—0 (7—0) pentru Dinamo.

Șuturi la poartă: Dinamo 26 (13 pe poartă); Toulouse 6 (3 pe poartă).

ANTRENAMENTELE LOTURILOR REPREZENTATIVE

ECHIPA NAȚIONALĂ ÎNCĂ NEDEFINITĂ

Antrenorii lotului reprezentativ A, Ilie Oană și Ștefan Covaci, au prezentat, în meciul de antrenament cu formația franceză F.C. Sochaux, o echipă națională care păstrează în mare măsură o formulă folosită în preliminariile campionatului mondial, dar cu modificările impuse de indisponibilitățile jucătorilor Nunweiller III, Ghergheli și Badea.

Unsprezecele aliniat miercuri pe stadionul „23 August pentru a patra replica fotbaliștilor francezi a fost următorul: IONESCU — POPA, HAMAGEANU, DAN COE, MOCANU — SUDAN, NUNWEILLER VI. — PIRCĂLAB, IANCU DRIDEA I, LUCESCU.

Primele contacte cu mingea au arătat că echipa noastră națională se impune în fața formației franceze, cum era, de altfel, și firesc să se întîmple atunci cînd o selecționată a unei țări inițiază o formație de club de valoare medie dintr-un campionat cu o reputație apreciabil cum este campionatul francez. De altfel și primul gol al echipei române s-a produs relativ repede. În urma unei combinații cu Lucescu, Pîrcălab, intrat bine în dispozitivul apărării francezei, a înscris

3-1 cu Sochaux

cu o mare precizie, contrastantă cu ratările lui din campionat. Apoi Radu Nunweiller a șutat în bară. A urmat egalarea francezilor, 1—1 în min. 23, datorată lui Wisnievski care a marcat foarte spectaculos și sigur. Printre cei 5—6 000 de spectatori, egalarea a produs rumoare, dar pentru scurt timp, căci o nouă combinație, de această dată între Surdan și Dridea I a dus la un nou gol în poarta franceză: 2—1. Jocul se desfășura în avantajul echipei noastre. Pîrcălab a mai șutat excelent o ocazie de a ridica scorul la 3—1 dar, așa cum ne-am obișnuit să privim un joc de verificare, scorul, cu toată importanța lui, îl subordonăm factorii jocului practicat de selecționabili.

Din acest punct de vedere ne-au plăcut unele porțiuni ale jocului, cînd fotbaliștii noștri s-au mișcat vioi, repede și au făcut cîteva combinații reușite. Însă, în ansamblul celor 5 de minute, evoluția echipei naționale a părut și a fost mai puțin energică, fără presingul cu care ne obișnuise, cu o oarecare încetineală în ginere și acțiune, cu atacuri lente în care mijlocașii n-au fost inspirați și spontani, iar centrii înaintași au fost puțin mobili. Formația prezentată în teren n-a lăsat impresia că joacă cu convingere și cu afirmarea ei, pentru definitivarea ei, astfel încît schimbările intervenite la pauză n-au mirat pe nimeni, decît în ceea ce privește lipsa lor de eficacitate. Ideea D. POPESCU care l-a înlocuit pe Radu Nunweiller nu a fost mai vivace decît tînărul

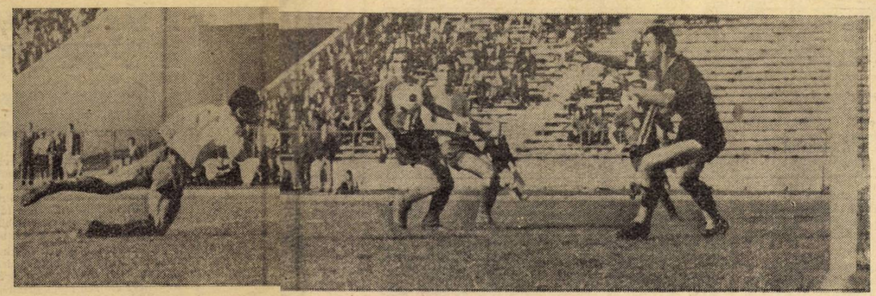

movist, care, în mod surprinzător n-a mai arătat marele lui volum de muncă și a obosit repede; SĂTMĂREANU, în locul lui Mocanu, a fost ținta unor driblinguri realizate de adversarii săi cu ușurință și nu ne-a plăcut postura în care s-a aflat atleticul fundaș de la Steaua; SORIN AVRAM l-a trimis pe banca rezervelor pe Lucescu, dar n-a arătat decît o impetuozitate care n-a compensat manevrele și fantezia mezinului echipei naționale.

Și, în noua formulă de echipă națională, care reiese din schimbările de mai sus, a rezultat un al treilea gol înscris de Sorin Avram: 3—1.

În a doua parte a meciului cu F.C. Sochaux, îmbunătățirea jocului nu s-a făcut simțită, astfel că nici această formulă nu poate fi definitivată. S-a încercat cu revelația ultimelor jocuri de campionat, Surdan, și soluția nu poate fi îmbrățișată fără rezerve. S-a folosit un cuplu de centri înaintași cu gabarit mare cum dorea, de fapt, îndreptățit, antrenorul Ilie Oană, dar iată că Dridea I și mai ales Iancu au fost lenți. Se contează pe revenirea lui Hălmăgeanu, însă acesta nu dă încă dovadă că ar putea curînd juca la fel de bine ca înainte de indisponibilitate.

Iată că înlocuirea titularilor accidentați este dificilă, că noii aleși nu ne-au convins ieri, că antrenorii, așa cum au declarat de altfel, trebuie să se mai gîndească la noi soluții.

Rezolvarea problemei trebuie abordată cu mai mult curaj. Meciul cu Elveția nu este ușor, dar nici atît de greu încît să nu ne permită să folosim acei jucători din echipa olimpică care dau satisfacție atît în campionat cît și în lotul din care fac parte. Este vorba în primul rînd de DUMITRIU care ar da mai multă viață, fantezie și nerv atacului, apoi de NĂFTĂNĂILĂ, sobru și sigur, pentru linia de mijlocași, de BOC, pentru apărare, remarcabil în toate cele trei meciuri cu Liverpool, cînd a avut adversari direcți de talia lui Hunt și St. John. Și mai e vorba de BARBU și FRĂȚILĂ.

Propunem antrenorilor noștri să se gîndească la asemenea soluții pe care eventual să le încerce în ultimul antrenament de duminică dinaintea meciului cu Elveția.

Este de așteptat să cîștigăm meciul cu Elveția de la București. Nu trebuie să pierdem acest start în campionatul european, dar, nu trebuie să ne fie indiferent cum îl cîștigăm. În primul rînd trebuie să jucăm mai repede, mai energic, mai inventiv, mai eficace decît adversarii noștrii și în acest scop este nevoie să avem curaj.

Să fim încrezători în forțele fotbaliștilor noștri, să-i susținem, să le spunem de pe acum SUCCES DEPLIN, cu convingerea că antrenorii vor reuși să ne pună miercuri în față cel mai bun „11" pe care-l pot alcătui.

Aurel NEAGU

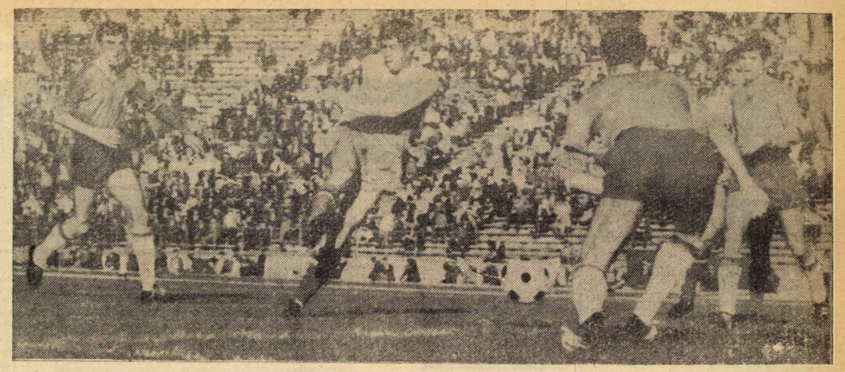

Pîrcălab în acțiune pe centrul porții apărate de echipa F. C. Sochaux — Foto: S. BRAȘOVEANU

„OLIMPICII" ȘI-AU SURCLASAT PARTENERII

Seria meciurilor pentru verificarea succesivă a fotbaliștilor candidați la tricourile olimpice, continuă. Partida de ieri cu echipa iugoslavă Sutieska Niksici permite puține constatări. Oaspeții reprezintă o formație de valoare modestă, promovată anul acesta în categoria A, unde ocupă locul 12. De aceea, jocul echipei noastre, pe alocuri sclipitor, realizat în primele 60 de minute, trebuie raportat parțial și la replica destul de cenușie a adversarilor. Parțial, deoarece în ultima jumătate de oră, atunci cînd antrenorii Bazil Marian și Angelo Niculescu au schimbat pe protagoniștii acelui spectacol cu numere de „fachirism", **Dumitriu, Frățilă, Dragomir** și mai tîrziu, **Deleanu**, jocul echipei iugoslave nu ne-a mai părut atît de școlăresc, iar distanța dintre evoluția celor două formații s-a redus numai la cîțiva centimetri.

Trebuie despărțit ce s-a datorat acest autor de caligrafie fotbalistică, luciditatea și „directele" lui **Frățilă**, forța de joc a lui **Năsturescu** și **Moldoveanu**, omniprezența inspirată a celor doi mijlocași **(Năftănăilă** și **Dragomir)**, soliditatea liniei de fundași, circulația derutantă a balonului, învăluirile pe aripi, un-doi-uri ale fără cusur, turația mare la finalizare și mai ales șuturi la poartă frecvente, puternice, precise, iată atribute ale echipei olimpice în meciul de ieri ce nu pot fi puse decît în-tr-un procent de 50% pe seama fotbalului elementar practicat de adversar. Din potopul de goluri vom menționa doar pe cele din min. 3, 26 și 53, realizate parcă cu indigoul de **Năsturescu** (centrare) și **Frățilă** (reluare din volei); pe cel din minutul 18 cînd **Năftănăilă** a driblat patru adversari inclusiv portarul și pe cel din minutul 20 cînd Dumitriu a șutat din pasa lui Frățilă cu setea specifică lui Marcu.

9-1 cu Sutieska-Niksici

În prima repriză oaspeții n-au avut nici un cuvînt de spus; abia în min. 45 au ajuns să tragă la poarta lui Niculescu. În repriza secundă au mai încropit cîte ceva, s-a evidențiat oarecum extrema stîngă **Andrici** (component al lotului de tineret iugoslav) și spre sfîrșitul meciului forțele s-au „echilibrat" după introducerea lui **Libardi, Cuperman** și **Pescaru**, atunci cînd jocul confuz a devenit numitor comun.

Ținînd cont de toate amendamentele enunțate, precum și de obiectivele echipei olimpice în anul 1967, vom face cîteva referiri la comportarea jucătorilor și liniilor echipei. **Boc** și **Florea** formează un cuplu forte de fundași centrali, omogenitatea adusă din echipa lor de club fiind vizibilă și prețioasă. **Deleanu** rămîne fără contracandidat ca fundaș stîngaș și, mai mult, ni se pare că eclipsează pe omologul său (Mocanu sau Sătmăreanu) din prima echipă reprezentativă. Pe partea dreaptă **Ivăncescu** mai trebuie probat. Linia de mijlocași se arată capabilă să realizeze tot ce i se poate cere în atac și apărare. **Dragomir** e un jucător ordonat, precis și constiincios ca un contabil, calități ce lipsesc din bagajul „superiorilor" săi din echipa A. Linia de atac, **Năsturescu — Dumitriu — Frățilă — Győrfi** (Moldoveanu), are forță și inventivitate. Dar într-o întîlnire cu un adversar puternic statura lor apropiată de dimensiunea „colecției de buzunar", ar putea deveni un handicap serios. Pentru extremă stînga mai sînt necesare căutări și pregătiri minuțioase. Poate tricoul cu numărul 11 ar trebui să fie purtat de Stoicescu, dacă nu va juca în prima echipă. În fine, ne întrebăm cît din omogenitatea tactică, din combinațiile excelente de ieri, cît din efectul cucerit de adversar, cît din siguranța apărării, vor rămîne pe frontispiciul echipei noastre olimpice, în fața unui adversar de autentică valoare. Pentru următoarele verificări sînt necesari parteneri puternici. Numai în compania acestora, jocul echipei poate dobîndi forța necesară pentru a străbate cu bine purgatoriul calificărilor.

Romulus BALABAN

„TINERETUL" LA EGALITATE CU UN ADVERSAR PUTERNIC

Al doilea test al echipei noastre de tineret, disputat în compania echipei bulgare, s-a încheiat, ca și primul, jucat cu 10 zile în urmă la Opole, cu echipa corespunzătoare a Poloniei, cu un rezultat de egalitate.

Dacă, după primul meci, scriam că echipa noastră a avut o comportare frumoasă, ratînd de puțin victoria, după meciul disputat ieri, pe stadionul Petrolul din Ploiești, trebuie să remarcăm că jucătorii noștri n-au dat randamentul scontat decît o repriză, prima — cînd puteau, de altfel, înclina balanța victoriei în favoarea lor — în cea de a doua parte a întîlnirii, partenerii fiindu-le superiori, victoria surîzîndu-le, în această perioadă, în aceeași măsură și lor.

Analizînd jocul echipei noastre, nu vom omite faptul că ea a fost lipsită de 7 titulari, Pîlcu, Dirău, Strîmbeanu, Niță, Regep, Ene Daniel și Axente (accidentați sau angrenați în meciurile susținute de echipele lor, Știința Craiova și U.T.A., peste hotare), fiind nevoită să se prezinte cu un atac absolut nou (Oprișan, Dincuță, Popanică, Panici), care nu a corespuns.

Tinînd cont și de faptul — deloc neglijabil — că echipa de tineret bulgară se constituie cu cea olimpică, forța, maturitatea ei, fiind de prim ordin (în echipă au figurat cîteva „stele" urcătoare ale fotbalului bulgar, printre care Mitkov, Dancev și Stoinov care bat la usa reprezentativei A a țării), avem enunțarea dificultăților pe care echipa noastră le-a întîmpinat în această partidă.

Acestea fiind condițiile obiective de fapt, vom specifica totuși că echipa română putea mai mult, că jocul ei din repriza a doua nu ne-a satisfăcut, el fiind lipsit de personalitate, subordonîndu-se, din nefericire, ritmului și stilului de joc convenabil adversarilor noștri, excelenți atleți, cu predilecție pentru jocul de totală angajare fizică, capitol la care sînteni handicapați.

Iată pe scurt filmul meciului. Partida debutează foarte rapid, cu atacuri care se succed de la o poartă la alta. Jucătorii noștri, deși păstrează mai mult balonul și sub impulsul lui Grozea — cel mai bun jucător român — se prezintă frecvent în fața careului advers, greșesc în fazele de finalizare. În minutele 19 și 30, Grozea este pe punctul de a deschide scorul dar Ivanov apără spectaculos. În min. 33, o frumoasă acțiune a atacanților noștri face mat apărarea adversă. Grozea pasează lui Dincuță și acesta îl deschide impecabil pe Popanică care înscrie imparabil. *A fost singura acțiune întîr-adevăr remarcabilă a înaintării noastre. După acest gol, apărătorii bulgari sînt dezorientați dar atacanții noștri nu-și sincronizează acțiunile, neexploatînd avantajul psihologic creat de*

1-1 cu R. P. Bulgaria

golul marcat și de dominarea lor teritorială.

În partea a doua a meciului, oaspeții își arată pregnant dorința de a întoarce soarta meciului. În apărare, „secera" tot iar în atac nărăvise pur și simplu spre poarta lui Răducanu. Descompunîți, jucătorii noștri cedează în min. 45 — cînd Aleca înscrie un autogol — și scapă cu destulă șansă din faze în care Mițkov, Dimitrov și Apostolov rateză acuzii favorabile de a marca. În această repriză, atacanții noștri „apar" foarte rar în joc — tot greul cîștigă apărarea — dar, avem totuși două ocazii de a cîștiga partida prin Velea și Dincuță care, în min. 86 și respectiv 88, trimit alături.

Cîntînd a discerne, în încheiere, concluziile acestei partide vom remarca următoarele:

1. Chiar și într-o formulă fortuit nouă, echipa noastră a avut de cîștigat din acest examen care, în pofida rezultatului, a însemnat un nou pas în pregătirea ei, în călirea ei în fața unui adversar puternic;

2. Linia de atac prezentată la Opole *(Niță, Regep, Ene, Axente)* este sigur mai valoroasă decît cea aliniată ieri, concluzie evidențiată și de faptul că ea s-a validat într-un meci susținut în deplasare, unde, de regulă, condițiile sînt mai grele, în vreme ce înaintarea alinia-tă la Ploiești a fost punctul slab al echipei.

Marius POPESCU

VICTORIE ȘI JOC REMARCABIL AL JUNIORILOR

2-1 cu juniorii R.D. Germane

În tribuna „Zăvoiului" vîlcean, în mijlocul entuziasmului general stîrnit de o excelentă repriză secundă în care „puștii" noștri materializează evidenta superioritate din întregul meci, un om căruntși pă-trat calmul, deși privirile sale lăsau să se întrevadă bucuria victoriei. Era tatăl juniorului constănțean Bilibioacă, venit special să urmărească comportarea fiului său, investit de această dată și cu răspunderea căpitanului de echipă. Gestul său și-a întregit semnificația cînd ni s-a spus că acest îndrăgostit al balonului rotund a meșterit în curtea sa o instalație de iluminat, pentru ca elevul Bilibioacă să se poată antrena singur, în orele înserării, în zilele cînd cartea îi solicita mai mult...

Ni s-a părut că grija acestui om este sinonimă, concură cu a multor alți care se dedică creșterii noilor promoții de juniori, viitorul fotbalului românesc. Pentru toți aceștia, pentru iubitorii fotbalului din fara noastră, evoluția juniorilor români în partida susținută cu redutabila formație a R.D.G., a oferit o reală satisfacție, ca și confirmarea pozitivă a orientării de a se promova tineri de 16—17 ani în echipa națională de juniori.

Și trebuie s-o spunem de la început: victoria obținută la limită (2—1) nu reflectă fidel raportul de forțe existent pe teren, dominarea echipei noastre fiind netă, inițiativa aparținîndu-i în tot timpul meciului.

Față de Suceava, echipa a făcut la fel. Vîlcea un pas important pe drumul omogenizării și șlefuirii tactice. Și aceasta a reușit cu prisosință în condițiile unui joc aprig disputat, în care echipa R.D.G., cu jucători atletici, s-a bazat pe o apărare supraaglomerată și contraatacuri incisive, punînd multe probleme jucătorilor noștri. Juniorii români nu răspuns cu un joc combinativ și în viteză la mijlocul terenului, completat în repriza secundă cu atacuri succesive pe aripi, pornite din această zonă sau, surprinzător, direct de la fundași. A rezultat o autentică prestiune care a desăvîrșit în ultima instanță apărarea germană.

Pentru cei care au urmărit partida de la Suceava cu o săptămînă în urmă, diferența de comportare a jucătorilor noștri a fost atît de mare, încît aveai impresia că aceștia copii au crescut cîțva poveți, într-o zi cît într-o lună.

Fundașii laterali au practicat un joc elastic, Cojocaru și Ciupitu încînd atent la intercepție, degajînd cu promptitudine și adresă balonul. Din zona lor s-a și inițiat golul victorios, riei: Ciupitu (care la debut a avut o sarcină grea, extremul Berndt posedînd o viteză și tehnică bună) și deposedează adversarul și, ieșind prompt la atac, îl lansează în diagonală pe Manea. Acesta demarcîndu-se și el, fundașul adversa „în spinare", centrează scurt la Marica, de pe linia de corner. Marica dribează pe Kersten, îl scoate din poartă pe Plattner și trage pe lîngă acesta în gol. Totul n-a durat decît 30 de secunde.

Cei doi fundași centrali (N. Ionescu — Stoicescu) au dominat careul, completîndu-se bine și dovedind față de meciul cu Polonia o evidentă îmbunătățire a serviciului.

Linia mediană, deficitară la Suceava, a făcut acum o partidă remarcabilă. Folosirea de către antrenori a tandemului Etem-Profir s-a dovedit inspirată, cei doi insuflețind jocul tehnic al întregii echipe. Primul, în adevărat spiridus, se strecura printre adversari cu balonul lipit de picior, amețindu-i cu driblingul și viteza, dar dovedind și o surprinzătoare tărie în contactul direct cu adversarul. Iar Profir parcă rendușcue ca pustrea Phoniz din propria-i cenușă; a alergat cît i-a trebuit pentru a-și impune voința în fața unui adversar care nu s-a dovedit deloc un adversar de talie. Ambele mijlocii, deposedînd în cîmpul propriu adversarii ca apoi, în următoare, reprimînd mîna, le-a proprii atacanți, să succeasă și puternic la poarta lui Plattner.

Pe aripa Marica și Manea, dumi-mult a fost ziua amintirilor. Primul a adus aminte că a marcat șase goluri cu pitic, golul egalizator de el consemnînd o execuție tehnică irepro-bilă: șutul de sus, dintr-o lovitură de la 20 de pași peste zid, s-a oprit la „pălăria" lui Manea și a reamintit (mai mai tîrziu decît...) indicația dată de antrenorul Ola cu o zi înainte: „Te lanseză cu o cursă nenumărate curse contra-dăstru, ce l-au sufocat pe fundașul german Luplow (acesta a și fost eliminat în ultimele 10 minute) cente, de regulă, se terminau cu rători periculoase pentru „mutul" echipei adverse. Bilibioacă a marcat inteligent, scoțîndu-și jel arii din dispoziție, creînd astfel mingea în betonul aparării permanent. Lîngă el, Crișan a muncit mult. Portarul nostru, Dumbrean, a reținut cîteva șuturi periculoase, dar a promițător, blocînd de cîteva ori și mingea în picioarele lui Jahn, care a apreciat greșit în traiectoria balonului care, în fine, de către Jahn, a sărit alături de poartă.

Paul SLĂVESCU

ALTE REZULTATE DE MIERCURI

FENERBAHCE—U.T.A. 3—1 (2—0)

Ieri, U.T.A. a jucat la Istanbul cu echipa locală Fenerbahce, pentru **„Cupa balcanică"**. A cîștigat formația gazdă cu scorul de 3—1 prin golurile înscrise de **Yasar.** Pentru U.T.A. a marcat **Tîrlea.**

R. P. BULGARIA—ȘTIINȚA CRAIOVA 1—0 (0—0)

Știința Craiova care a servit ieri de sparing-partener reprezentativei R. P. Bulgaria a realizat un meci bun la Sofia, apreciat de gazde. Echipa națională bulgară a cîștigat cu 1—0 (autor **Ghionin** în min. 75), însă fotbaliștii craioveni au avut și ei ocazii de a înscrie, prin **Oblemenco.**

PENAROL A CÎȘTIGAT CUPA INTERCONTINENTALĂ

În a doua finală intercontinentală disputată aseară la Madrid, Penarol—Montevideo a învins cu 2—0 pe Real Madrid prin golurile înscrise de **Rocha** (penalti) și **Spencer.** Echipa uruguayană, învingătoare și în meciul-tur, de la Montevideo (2—0), a cîștigat invidiatul trofeu.

● **La Reșița, echipa locală C.S.M. a disputat un meci amical cu echipa sovietică Terek Grozni pe care l-a pierdut cu 1—2.**

● **În „Cupa orașelor-tîrguri" Benfica Lisabona jucînd la Plovdiv cu echipa Spartak, a încheiat meciul la egalitate: 1—1. Tot în această competiție Sparta Praga și F. C. Bologna au încheiat la egalitate primul meci, 2—2.**

● **În „Cupa campionilor europeni", în al treilea meci dintre Gornik Zabrze și Vorwärts Berlin s-a calificat echipa polonezâ cu scorul de 3—1.**